

valoarea adăugată ⁽¹⁾ (Directiva TVA) către organizatorii de spectacole de la care organismele de gestiune colectivă, pe baza unei autorizații – licență neexclusivă –, percep în nume propriu, dar pe seama acestor titulari, remunerații pentru comunicarea publică a operelor muzicale?

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, atunci când percep remunerații de la organizatorii de spectacole pentru dreptul de comunicare publică a operelor muzicale, organismele de gestiune colectivă acționează în calitate de persoane impozabile în sensul articolului 28 din Directiva TVA și sunt obligate să emită facturi cu TVA către respectivii organizatori de spectacole, iar atunci când li se distribuie remunerații, autorii și ceilalți titulari de drepturi de autor de opere muzicale, la rândul lor, trebuie să emită facturi cu TVA către organismul de gestiune colectivă?

⁽¹⁾ JO 2006 L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol.3, p. 7.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spania) la
11 iulie 2019 – PO/Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real**

(Cauza C-531/19)

(2019/C 372/10)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Părțile din procedura principală

Reclamant și apelant: PO

Pârât și intimat: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Întrebarea preliminară

În opinia Curții de Justiție a Uniunii Europene, este compatibilă cu articolul 12 din [Directiva] 2003/109/CE al Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung ⁽¹⁾ și cu — între altele — Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 7 decembrie 2017 (cauza C-636/16 ⁽²⁾) și Hotărârea din 8 decembrie 2011 (cauza C-371/08 ⁽³⁾), o interpretare precum cea care se regăsește în Hotărârile pronunțate de Tribunal Supremo spaniol nr. 191/2019 din 19 februarie 2019, dosar 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580), și nr. 257/2019 de 27 din februarie 2019, dosar 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), potrivit căreia, interpretând Directiva 2001/40/CE ⁽⁴⁾, este posibil să se ajungă la concluzia că orice resortisant al [unei] țări terțe, titular al unui permis de lungă ședere, care a săvârșit o infracțiune sancționată cu pedeapsa închisorii de cel puțin 1 an poate și trebuie să fie expulzat în mod „automat”, altfel spus, [fără] a fi necesară aprecierea circumstanțelor sale personale, familiale, sociale sau de muncă?

⁽¹⁾ JO 2004, L 16, p. 44, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 225.

⁽²⁾ Hotărârea din 7 decembrie 2017, López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949).

⁽³⁾ Hotărârea din 8 decembrie 2011, Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809).

⁽⁴⁾ Directiva 2001/40/CE a Consiliului din 28 mai 2001 privind recunoașterea reciprocă a deciziilor de îndepărtare a resortisanților țărilor terțe (JO 2001, L 149, p. 34, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 124).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spania) la
11 iulie 2019 – RQ/Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real**

(Cauza C-533/19)

(2019/C 372/11)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Părțile din procedura principală

Reclamant și apelant: RQ

Pârât și intimat: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Întrebarea preliminară

În opinia Curții de Justiție a Uniunii Europene, este compatibilă cu articolul 12 din [Directiva] 2003/109/CE al Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung ⁽¹⁾ și cu - între altele - Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 7 decembrie 2017 (cauza C-636/16 ⁽²⁾) și Hotărârea din 8 decembrie 2011 (cauza C-371/08 ⁽³⁾), o interpretare precum cea care se regăsește în Hotărârile pronunțate de Tribunal Supremo spaniol nr. 191/2019 din 19 februarie 2019, dosar 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580), și nr. 257/2019 de 27 din februarie 2019, dosar 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), potrivit căreia, interpretând Directiva 2001/40/CE ⁽⁴⁾, este posibil să se ajungă la concluzia că orice resortisant al [unei] țări terțe, titular al unui permis de lungă ședere, care a săvârșit o infracțiune sancționată cu pedeapsa închisorii de cel puțin 1 an poate și trebuie să fie expulzat în mod „automat”, altfel spus, [fără] a fi necesară aprecierea circumstanțelor sale personale, familiale, sociale sau de muncă?

⁽¹⁾ JO 2004, L 16, p. 44, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 225.

⁽²⁾ Hotărârea din 7 decembrie 2017, López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949).

⁽³⁾ Hotărârea din 8 decembrie 2011, Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809).

⁽⁴⁾ Directiva 2001/40/CE a Consiliului din 28 mai 2001 privind recunoașterea reciprocă a deciziilor de îndepărtare a resortisanților țărilor terțe (JO 2001, L 149, p. 34, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 124).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spania) la
11 iulie 2019 – SR/Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real**

(Cauza C-534/19)

(2019/C 372/12)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Părțile din procedura principală

Reclamant și apelant: SR